

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 33Er/6585/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114236085
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Richard Golis
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5114236085.3

Uznesenie

Okresný súd Žilina vo veci exekúcie na návrh oprávneného: IMA INVEST, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 41, 953 01 Zlaté Moravce, IČO: 36 520 349, právne zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. René Hudzovič, s.r.o., so sídlom Štefánikova tr. 49, 949 01 Nitra, proti povinnému: Rímskokatolícka cirkev, Žilinská diecéza, so sídlom Jána Kalinčiaka 1, 010 01 Žilina, IČO: 42 063 043, právne zastúpenému splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária Kucek & Partners, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 12, 811 08 Bratislava, na vykonanie exekúcie pre nepeňažné plnenie a trovy exekúcie, vedenej súdom povereným exekútorom JUDr. Miroslavom Šupom, so sídlom Exekútorskeho úradu Kmeťkova 30, 949 01 Nitra, pod sp. zn. EX 766/2014, o námietkach povinného proti exekúcii a o návrhoch povinného na povolenie odkladu exekúcie, rozhodujúc na základe odvolaní povinného zo dňa 24.6.2015 proti výrokom I/ a II/ uznesenia Okresného súdu Žilina č. k. 33Er/6585/2014-91 zo dňa 08.6.2015, vydaného vyšším súdnym úradníkom, takto

rozhodol:

I/ Námietky povinného proti exekúcii zo dňa 27.01.2015 z a m i e t a .

II/ Návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie zo dňa 27.01.2015 a návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie zo dňa 24.6.2015 v spojení s podaním zo dňa 03.8.2015 z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Žilina na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, doručeného súdnemu exekútorovi dňa 04.11.2014 a žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 06.11.2014 písomne poveril dňa 18.12.2014 súdneho exekútora vykonaním exekúcie vo veci označenej v záhlaví tohto uznesenia, pre vymoženie nepeňažného plnenia a trov exekúcie - na základe exekučného titulu, ktorým je v prílohe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie spolu so žiadosťou súdneho exekútora predložené uznesenie Okresného súdu Nitra č.k. 28Cb/15/2013-77 zo dňa 01.3.2013, ktoré v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 26Cob/47/2013-376 zo dňa 31.5.2013 nadobudlo podľa potvrdenia súdu právoplatnosť dňa 17.6.2013 a vykonateľnosť dňa 13.3.2013, ktorým uznesením súd v konaní o návrhu oprávneného ako navrhovateľa o určenie neplatnosti nájomnej zmluvy na jeho návrh proti povinnému ako odporcovi v rade 1/ (spolu so spoločnosťou vystupujúcou v tom čase pod obchodným menom HCO, s.r.o. - v súčasnosti LIGNEUS, s.r.o., so sídlom v Krásne nad Kysucou, IČO: 36 413 151, ako odporcovi v rade 2/) rozhodol o nariadení predbežného opatrenia, ktorým odporcom v rade 1/ a 2/ nariadil zdržať sa konania, ktorým by akýmkoľvek spôsobom navrhovateľovi bránili v užívaní, vo vykonávaní poľnohospodárskej činnosti a v hospodárení v lesoch podľa zákona č. 326/2005 Z.z. v platnom znení na nehnuteľnostiach - poľnohospodárskych a lesných pozemkoch, zapísaných vo výlučnom vlastníctve povinného v príslušnom katastrí nehnuteľností vedenom Okresným úradom Zlaté Moravce pre obec Obyce, katastrálne územie Obyce na liste vlastníctva (LV) č. 1776 a na LV č. 1035, pre obec Volkovce, kat. úz. Volkovce na LV č. 817, na LV č. 1382 a na LV č. 871 a pre obec Žitavany, kat. úz. Opatovce na LV č. 1292 (všetkých pozemkoch vo výroku cit. uznesenia prvostupňového súdu špecifikovaných údajmi o

parcelných číslach, druhom pozemku a výmerou, v súlade so zápisom v časti A jednotlivých označených LV) až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

Dňa 30.01.2015 predložil poverený súdny exekútor súdu ako včas podané námietky povinného proti exekúcii zo dňa 27.01.2015, doručené súdnemu exekútorovi dňa 28.01.2015 po tom, ako bolo povinnému dňa 19.01.2015 doručené upovedomenie súdneho exekútora č.k. EX 766/2014-10 zo dňa 12.01.2015 o začatí exekúcie. Súčasne s námietkami proti exekúcii súdny exekútor predložil súdu i návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie z toho istého dňa.

Povinný v námietkach proti exekúcii najskôr informoval súd o ďalšom priebehu konania Okresného súdu Nitra vo veci samej, ktorého pôvodný predmet o určenie neplatnosti nájomnej zmluvy, uzavretej medzi odporcom v rade 1/ (povinným v tejto exekučnej veci) ako prenajímateľom a odporcom v rade 2/ (LIGNEUS, s.r.o.) ako nájomcom, oprávnený ako navrhovateľ po vydaní predbežného opatrenia návrhom zo dňa 22.7.2013 rozšíril o návrh na určenie, že odstúpenie odporcu v rade 1/ (povinného) od nájomnej zmluvy č. 1/2009 v znení jej dodatku č. 1, uzavretej medzi odporcom v rade 1/ ako prenajímateľom a navrhovateľom ako nájomcom je neplatné a nájomný vzťah založený predmetnou nájomnou zmluvou trvá. Uvedené podľa povinného znamená, že takéto doplnenie petitu sa týkalo iného nájomného vzťahu (medzi odporcom v rade 1/ - povinným a navrhovateľom - oprávneným), ako bol nájomný vzťah, ktorý bol predmetom pôvodného návrhu (medzi odporcom v rade 1/ - povinným a odporcom v rade 2/ - LIGNEUS, s.r.o.). Okresný súd Nitra navrhnutú zmenu návrhu navrhovateľa pripustil uznesením č.k. 28Cb/15/2013-350 zo dňa 28.8.2013. S poukazom na procesnú právnu úpravu podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia podľa §§ 74 a nasl. v spojení s § 102 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku zdôraznil, že predbežné opatrenie (v tejto exekučnej veci predložený cit. exekučný titul) bolo nariadené len v súvislosti s pôvodným predmetom konania (o určenie neplatnosti nájomnej zmluvy uzatvorenej medzi odporcami v rade 1/ a 2/). Po vzniku exekučného titulu však povinný ako prenajímateľ uzatvoril dňa 11.10.2013 so spoločnosťou LIGNEUS, s.r.o. dohodu o skončení nájomnej zmluvy, určenia neplatnosti ktorej sa oprávnený ako navrhovateľ domáha v konaní vo veci samej (sp. zn. 28Cb/15/2013). Povinný ako odporca v rade 1/ preto v uvedenom konaní navrhol, aby súd žalobný návrh v časti o určenie neplatnosti nájomnej zmluvy zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na navrhovanom určení, pričom súčasne odpadol i dôvod na predbežné opatrenie, viazané v danej veci na konanie o určenie neplatnosti nájomnej zmluvy uzavretej medzi odporcami v rade 1/, 2/. Okresný súd Nitra o cit. návrhu povinného ako odporcu v rade 1/ v čase podania námietok proti exekúcii ešte nerozhodol, pretože súdny spis sa nachádzal na Najvyššom súde Slovenskej republiky po podaní mimoriadneho dovolania Generálneho prokurátora Slovenskej republiky práve proti cit. uzneseniu Okresného súdu Nitra č.k. 28Cb/15/2013-77 zo dňa 01.3.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 26Cob/47/2013-376 zo dňa 31.5.2013 (exekučnému titulu v tejto veci) a tiež proti cit. uzneseniu č.k. 28Cb/15/2013-350 zo dňa 28.8.2013 (o pripustení zmeny návrhu vo veci samej), ktorého podanie generálny prokurátor odôvodnil porušením zákona, keďže vo veci nerozhodoval zákonný sudca. Považujúc uvedené skutočnosti za dôvody, ktoré po vzniku exekučného titulu opodstatňujú neprípustnosť exekúcie, povinný navrhol, aby súd námietkam proti exekúcii podľa § 50 ods.1 Exekučného poriadku vyhovel a následne exekúciu podľa § 50 ods.5 Exekučného poriadku zastavil.

Súčasne s námietkami proti exekúcii podaný návrh na povolenie odkladu exekúcie povinný odôvodnil skutkovo identicky s cit. námietkami proti exekúcii, navrhujúc s poukazom na ust. § 56 ods.2 a § 57 ods.1 písm. b) a f) Exekučného poriadku, aby exekučný súd povolil odklad exekúcie, keďže možno očakávať, že exekúcia bude zastavená.

V prílohe cit. podaní povinný predložil tiež fotokópie mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora zo dňa 07.02.2014 (sp. zn. VI/ Pz 140/13/1000-8, podaného vo veci Okresného súdu Nitra sp. zn. 28Cb/15/2013) a písomného vyjadrenia povinného ako odporcu v rade 1/ zo dňa 21.10.2013 v konaní vo veci samej sp. zn. 28Cb/15/2013.

Dňa 05.02.2015 súdny exekútor predložil exekučnému súdu vyjadrenie oprávneného zo dňa 30.01.2014 k námietkam povinného proti exekúcii a tiež jeho vyjadrenie zo dňa 02.02.2015 k návrhu povinného na povolenie odkladu exekúcie.

V rámci vyjadrenia k námietkam povinného proti exekúcii, citujúc z exekučného titulu - cit. uznesenia okresného súdu, ktorým súd nariadil predbežné opatrenie a s poukazom na záväznosť výroku právoplatného rozhodnutia súdu pre účastníkov a všetky orgány, vrátane exekučného súdu, podľa § 159 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku, predovšetkým zdôraznil, že z predbežného opatrenia vyplýva jednoznačný záväzok odporcu v rade 1/ (povinného v tejto exekučnej veci), ktorej povinnosti na druhej strane zodpovedá oprávnenie navrhovateľa (oprávneného) dotknuté nehnuteľnosti užívať určeným spôsobom. Napriek tomu zo strany povinného dochádza od počiatku k opakovanému vedomému mareniu predbežným opatrením uložených povinností a vo vzťahu k dotknutým nehnuteľnostiam povinný uzavrel i ďalšiu nájomnú zmluvu, s obchodnou spoločnosťou FLORETKY, s.r.o. so sídlom v Žiline, IČO: 47 895 411. Skutočnosti týkajúce sa procesného priebehu konania Okresného súdu Nitra sp. zn. 28Cb/15/2013, ktorými povinný odôvodnil svoje námietky proti exekúcii, oprávnený označil za jednak účelové a jednak také, o ktorých nie je oprávnený rozhodovať exekučný súd, ale tieto patria výlučne do kompetencie súdu, ktorý nariadil predbežné opatrenie, resp. dovolacieho súdu, ktorý rozhoduje o mimoriadnom dovolaní. Uviedol, že na viazanosti exekučného súdu právoplatným a vykonateľným predbežným opatrením nič nemení ani podané mimoriadne dovolanie, dôvody ktorého podľa oprávneného neobstoja, pretože o veci rozhodoval zákonný sudca a i keby tomu tak nebolo, je neprípustné, aby nečinnosť povinného ako odporcu, ktorý sám proti predbežnému opatreniu nepodal dovolanie, suploval generálny prokurátor. Oprávnený v tomto zmysle podal i svoje písomné vyjadrenie k mimoriadnemu dovolaniu proti cit. predbežnému opatreniu, o ktorom koná Najvyšší súd SR pod sp. zn. 2M Obdo 1/2014, argumentujúc podporne i judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu SR, medzi inými vrátane rozhodnutia toho istého senátu Najvyššieho súdu SR (vo veci sp. zn. 2M Obdo 2/2012), ktorý posudzuje mimoriadne dovolanie v predmetnej veci. Oprávnený preto dôvodne predpokladá a legitímne očakáva, že aj konanie vo veci sp. zn. 2M Obdo 1/2014, ktoré má byť podľa povinného dôvodom pre zastavenie exekúcie, bude dovolacím súdom zastavené. Len samotný fakt, že proti exekučnému titulu bolo podané mimoriadne dovolanie, nemôže byť dôvodom pre vyhoviecie námietkam proti exekúcii, s následným zastavením exekučného konania, keďže o dôvodoch obsiahnutých v mimoriadnom dovolaní môže rozhodovať len príslušný dovolací senát Najvyššieho súdu SR a nie exekučný súd. Uvádzané skutočnosti oprávnený primerane vzťahoval i na tú časť námietok povinného proti exekúcii, v ktorej namieta, že po nariadení predbežného opatrenia vznikli ďalšie skutočnosti, ktoré majú byť dôvodom na zrušenie predbežného opatrenia - ktoré je stále v platnosti, nebolo zrušené a o tom, či pominuli dôvody na jeho nariadenie opäť nie je oprávnený rozhodovať súd v exekučnom konaní, ale súd v konaní, v ktorom bolo predbežné opatrenie nariadené. Podľa oprávneného pritom neobstoja ani tvrdenia povinného, argumentujúceho uzatvorením dohody zo dňa 11.10.2013 o skončení nájomnej zmluvy s nájomcom LINGEUS, s.r.o., určenia neplatnosti ktorej nájomnej zmluvy sa oprávnený ako navrhovateľ domáha v konaní vo veci samej. Ohľadom predmetnej nájomnej zmluvy, trpiacej podľa neho absolútnou neplatnosťou a ktorá preto nikdy nevznikla (a o neplatnosti ktorej môže rozhodnúť len súd), nemožno uzavrieť ani dohodu o jej skončení. Na absolútnu neplatnosť súd prihliada ex offo, preto neobstojí právny názor povinného o nedostatku naliehavého právneho záujmu oprávneného ako navrhovateľa na navrhovanom určení ako dôvode pre zamietnutie jeho návrhu. Považujúc tvrdenia uvedené v námietkach povinného proti exekúcii za právne bezvýznamné, neobsahujúce žiadne skutočnosti, ktorými možno odôvodniť námietky proti exekúcii, oprávnený navrhol námietky povinného proti exekúcii ako nedôvodné zamietnuť.

V písomnom vyjadrení k návrhu povinného na povolenie odkladu exekúcie oprávnený, keďže tento je odôvodnený identickými skutočnosťami ako sú obsiahnuté v námietkach povinného proti exekúcii, v celom rozsahu odkázal na obsah svojho cit. vyjadrenia k námietkam proti exekúcii, navrhujúc návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie takisto zamietnuť.

Skôr ako exekučný súd rozhodol o námietkach povinného proti exekúcii a o jeho návrhu na povolenie odkladu exekúcie, oprávnený v prílohe svojho podania zo dňa 25.3.2015 ako dôkaz na potvrdenie správnosti svojej argumentácie v cit. vyjadrení predložil exekučnému súdu kópie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MObdo/1/2014 zo dňa 29.01.2015 (ktorým ako dovolací súd zastavil konanie o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č.k. 28Cb/15/2013-77 zo dňa 01.3.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 26Cob/47/2013-376 zo dňa 31.5.2013) a tiež uznesenia sp. zn. 2MObdo/1/2015 zo dňa 18.3.2015 (ktorým dovolací súd takisto zastavil konanie o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora i proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č.k. 28Cb/15/2013-350, správne 28Cb/15/2013-425, zo dňa 28.8.2013).

Exekučnému súdu pre potreby jeho rozhodnutia na dopyt zo dňa 04.6.2015 vo veci samej konajúci Okresný súd Nitra potvrdil, že v danej veci je stále platné a vykonateľné cit. uznesenie súdu o nariadení predbežného opatrenia ako exekučný titul v tejto exekučnej veci.

O námietkach povinného proti exekúcii a o jeho návrhu na povolenie odkladu exekúcie okresný súd rozhodol uznesením č. k. 33Er/6585/2014-91 zo dňa 08.6.2015, vydaným vyšším súdnym úradníkom súdu, tak, že námietky povinného proti exekúcii i jeho návrh na odklad exekúcie ako neopodstatnené zamietol.

V odôvodnení cit. uznesenia k jednotlivým dôvodom, uvedeným v námietkach povinného, najmä skonštatoval, že o podanom mimoriadnom dovolaní proti uzneseniu, ktoré je exekučným titulom v tejto veci, ktorého podaním povinný odôvodňoval svoje námietky proti exekúcii (a tiež návrh na povolenie odkladu exekúcie) už dovolací súd rozhodol zastavením dovolacieho konania. K tvrdeniu povinného o pomnutí dôvodov, pre ktoré bolo predbežné opatrenie (exekučný titul v tejto veci) nariadené, poukázal na i v čase rozhodovania exekučného súdu jestvujúcu právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu. Z rovnakých dôvodov exekučný súd zamietol návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie, uzatvárajúc, že nie je v právomoci exekučného súdu rozhodovať o tom, či pomnuli dôvody nariadenia predbežného opatrenia a na základe stavu jestvujúceho v čase rozhodovania exekučného súdu ani nie je možné predpokladať, či bude predbežné opatrenie ako exekučný titul na to príslušným súdom zrušené, ani nemožno predpokladať, ako príslušný súd rozhodne vo veci samej.

Proti obom výrokom cit. uznesenia okresného súdu č. k. 33Er/6585/2014-91 zo dňa 08.6.2015 (o zamietnutí námietok povinného proti exekúcii i o zamietnutí jeho návrhu na povolenie odkladu exekúcie) podal prostredníctvom samostatných podaní zo dňa 24.6.2015 (podaných na poštovú prepravu dňa 25.6.2015), povinný včas odvolanie, navrhujúc, aby exekučný súd vyhovel jeho námietkam proti exekúcii a povolil odklad exekúcie.

Nestotožňujúc sa s argumentom, ktorým exekučný súd odôvodnil zamietnutie jeho námietok proti exekúcii, nepovažujúc napadnuté rozhodnutie ani za riadne odôvodnené, zotrval na dôvodoch uvedených vo svojich cit. námietkach proti exekúcii a návrhu na povolenie odkladu exekúcie - v prospech dôvodnosti svojich námietok proti exekúcii tvrdiac s poukazom na ust. § 50 ods.1 Exekučného poriadku, že sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Tieto dôvody povinný vidí (ako už podrobne zdôvodnil v cit. námietkach proti exekúcii) v zmene rozhodujúcich skutočností, ktorými oprávnený ako navrhovateľ v konaní vo veci Okresného súdu Nitra sp. zn. 28Cb/15/2013 odôvodnil jednak existenciu svojho naliehavého právneho záujmu na navrhovanom určení neplatnosti zmluvy o nájme dotknutých nehnuteľností, uzavretej medzi povinným ako prenajímateľom (v základnom konaní odporcom v rade 1/) a spoločnosťou LINGEUS, s.r.o. ako nájomcom (odporcom v rade 2/), ale takisto návrh na nariadenie predbežného opatrenia a ktorými následne odôvodnili svoje rozhodnutie (cit. predbežné opatrenie ako exekučný titul v tejto exekučnej veci) i súdy oboch stupňov, vychádzajúce z preukázanej existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, založeného nájomnou zmluvou a potreby dočasnej úpravy pomerov medzi nimi až do vyriešenia spornej otázky platnosti nájomnej zmluvy rozhodnutím súdu o takomto predmete návrhu vo veci samej. Povinný trvá na svojom právnom názore, že dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené, pomnuli v dôsledku zániku pôvodného nájomného vzťahu medzi ním a spoločnosťou LINGEUS, s.r.o. dňom 11.10.2013 a okrem toho, že ďalej neexistuje naliehavý právny záujem na v návrhu vo veci samej navrhovanom určení jeho neplatnosti sú preto splnené podmienky pre zrušenie predbežného opatrenia podľa § 77 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku. Na základe uvedenej argumentácie povinný uzavrel, že po vzniku exekučného titulu „nastali skutočnosti, ktoré odôvodňujú zrušenie exekučného titulu“ a „vznikli dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná“, zakladajúce zákonné predpoklady zastavenia exekúcie podľa § 57 ods.1 písm. g) Exekučného poriadku.

Obdobne povinný argumentoval i v odôvodnení svojho odvolania proti výroku napadnutého uznesenia o zamietnutí jeho návrhu na povolenie odkladu exekúcie. Podporne s poukazom i na právne závery uvedené vo viacerých rozhodnutiach Ústavného súdu Slovenskej republiky (uznesenie ÚS SR č.k. I. ÚS 359/09-13, uznesenie ÚS SR č.k. II. ÚS 1/09-29, uznesenie ÚS SR č.k. IV. ÚS 497/2011-31) zdôraznil, že dôvodom odkladu exekúcie podľa § 56 ods.2 Exekučného poriadku je každá skutočnosť, v dôsledku ktorej možno očakávať, že exekúcia bude zastavená a spravidla pôjde o prípady, keď počas exekučného konania prebieha také konanie, ktorého výsledkom môže byť právna skutočnosť

spôsobujúca zastavenie exekúcie za podmienok § 57 ods.1 Exekučného poriadku. Súd pri posudzovaní predpokladov odkladu exekúcie v podstate iba posudzuje pravdepodobnosť toho, či v krátkej budúcnosti môže dôjsť k naplneniu niektorého z dôvodov uvedených v § 57 Exekučného poriadku na zastavenie exekúcie, pričom „v čase rozhodovania teda nie je tento dôvod naplnený, len možno dôvodne očakávať, že sa tak stane.“ Nesúhlasí preto s argumentáciou súdu, ktorou odôvodnil napadnutý výrok uznesenia, keďže v prípade preukázania, že predbežné opatrenie ako exekučný titul bolo zrušené, by bol priamo naplnený dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods.1 písm. b) Exekučného poriadku a povolenie odkladu exekúcie by tak už stratilo svoj procesný význam. S poukazom na znenie ust. § 56 ods.2 Exekučného poriadku zdôraznil, že exekučný súd pri posudzovaní predpokladov povolenia odkladu exekúcie posudzuje len pravdepodobnosť toho, či môže dôjsť k naplneniu niektorého zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie. Podľa povinného vzhľadom na skutočnosť, že pominuli dôvody, pre ktoré bolo nariadené predbežné opatrenie a povinný preto, ako exekučnému súdu preukázal, podal na Okresnom súde Nitra návrh na zrušenie predbežného opatrenia (exekučného titulu), „existujú okolnosti, na základe ktorých možno dôvodne očakávať zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 57 ods.1 písm. b) a f) Exekučného poriadku“. Hoci povinný zhodne s exekučným súdom v napadnutom uznesení uznáva, že rozhodovanie o tom, či už pominuli dôvody na nariadenie predbežného opatrenia, nepatrí do právomoci exekučného súdu, na druhej strane však posúdenie otázky a odôvodnenie záveru, či je možné očakávať zastavenie exekúcie, do právomoci exekučného súdu nepochybne patrí. Povinný pre potreby rozhodovania exekučného súdu o podmienkach povolenia odkladu exekúcie dostatočne osvedčil, že konanie vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 28Cb/15/2013 je konaním, ktorého výsledok môže mať podstatný vplyv na ďalší možný priebeh exekúcie a na základe dôvodov, ktorými povinný odôvodnil svoj návrh na zrušenie predbežného opatrenia, možno očakávať, že exekúcia bude zastavená.

Oprávnený sa k obsahu cit. odvolania povinného (proti rozhodnutiu exekučného súdu o námietkach proti exekúcii i o návrhu na povolenie odkladu exekúcie) po doručení jeho rovnopisu exekučným súdom písomne vyjadril podaním zo dňa 20.7.2015 - navrhujúc, aby exekučný súd, ak odvolanie neodmietne ako procesne nedôvodné, napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Úvodom svojho vyjadrenia oprávnený upozornil na neprípustnosť odvolania proti napadnutému uzneseniu v oboch jeho zamietavých výrokoch, ktorými exekučný súd zamietol námietky povinného proti exekúcii i návrh na povolenie odkladu exekúcie, s poukazom na ust. § 50 ods.4, § 56 ods.8 Exekučného poriadku a § 202 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku a to bez ohľadu na to, že uznesenie vydal vyšší súdny úradník. Podľa oprávneného o námietkach povinného proti exekúcii a o návrhu na povolenie odkladu exekúcie neprislúchalo rozhodovať vyššiemu súdnemu úradníkovi, „okrem iného z dôvodu, že takýmto postupom súd založil dvojinštančnosť konania“. Ďalej oprávnený (zhodne so svojou podrobnou argumentáciou v cit. vyjadreniach k námietkam povinného proti exekúcii a k návrhu na povolenie odkladu exekúcie) znovu zdôraznil viazanosť exekučného súdu právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu, teda i predbežným opatrením ako v tejto veci predloženým exekučným titulom a nedostatok právomoci exekučného súdu na preskúmanie dôvodov, či pominuli dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené. Poukázal na správanie sa povinného, nerešpektujúceho predbežné opatrenie, ktoré správanie exekučný súd nemôže tolerovať. So zreteľom na viazanosť exekučného súdu koncentračnou zásadou pri rozhodovaní o námietkach proti exekúcii, neprihliadajúceho preto na iné skutočnosti, než sú uvedené v námietkach, vyslovil názor, že povinný, neprípustne uvádzajúc vo svojich odvolaniach proti dvom výrokom jedného rozhodnutia exekučného súdu i ďalšie dôvody, sleduje cieľ zneprehľadnenia veci a skomplikovania rozhodnutia súdu. Okrem toho tieto ďalšie (nové) skutočnosti, uvádzané povinným nad rámec námietok proti exekúcii, sa týkajú hmotnoprávneho vzťahu účastníkov konania, v ktorom bolo predbežné opatrenie vydané a ktoré nie je oprávnený posudzovať (skúmať) exekučný súd, viazaný v zmysle § 159 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku výrokom právoplatného a vykonateľného predbežného opatrenia, ktoré je stále v platnosti a dosiaľ nebolo zrušené. Exekučnému súdu takisto z tohto dôvodu neprislúcha právomoc rozhodovať v exekučnom konaní o tom, či pominuli dôvody na nariadenie predbežného opatrenia. Podľa oprávneného neobstojí ani argumentácia povinného, ktorou odôvodňuje požiadavku na zrušenie predbežného opatrenia (zhodne s obsahom svojho predchádzajúceho cit. vyjadrenia zdôrazňujúc najmä nemožnosť platného uzavretia dohody o skončení nájomnej zmluvy, určenia absolútnej neplatnosti ktorej sa oprávnený ako navrhovateľ domáha žalobným návrhom vo veci samej).

Vo vzťahu k dôvodom uvedeným v odvolaní povinného smerujúcom proti výroku napadnutého uznesenia o zamietnutí návrhu na povolenie odkladu exekúcie, nadväzujúc na vyššie citovanú argumentáciu,

vzťahujúcu sa k odvolaniu povinného proti výroku napadnutého uznesenia o zamietnutí námietok proti exekúcii, oprávnený zdôraznil, že „skutočnosť, že povinný podal návrh na zrušenie predbežného opatrenia, nie je žiadnym právnym dôvodom na odklad exekúcie“, ani nie je okolnosťou, na základe ktorej možno očakávať zrušenie predbežného opatrenia. Podľa oprávneného dôvody, ktorými povinný odôvodnil návrh na zrušenie predbežného opatrenia, neobstoja. Súd konajúci vo veci samej vydal ďalšie dve predbežné opatrenia a to z dôvodu, že predbežné opatrenie, ktoré je exekučným titulom v tejto veci, povinný úmyselne nerešpektoval a podľa oprávneného je preto „viac než pravdepodobné, že konajúci súd návrh na zrušenie predbežného opatrenia zamietne“.

Predtým, ako exekučný súd rozhodol o cit. odvolaní, najskôr povinný podaním - oznámením zo dňa 03.8.2015, doručeným súdu dňa 07.8.2015, informoval exekučný súd o zrušení exekučného titulu - cit. predbežného opatrenia v zmysle ust. § 77 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku a to uznesením Okresného súdu Nitra č.k. 28Cb/15/2013-853 zo dňa 16.7.2015 (vo fotokópii pripojeným k podaniu povinného), ktoré dosiaľ nenadobudlo právoplatnosť a ktorým súd ako dôvodnému vyhovel návrhu povinného na zrušenie dotknutého predbežného opatrenia. Vyslovil súčasne názor, že „zrušením exekučného titulu je priamo naplnený dôvod na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 57 ods.1 písm. b) Exekučného poriadku, resp. podľa ustanovenia § 57 ods.1 písm. g) Exekučného poriadku“ a i vzhľadom na dôvody, ktorými exekučný súd v napadnutom uznesení odôvodnil zamietnutie návrhu povinného na povolenie odkladu exekúcie, „exekučný súd nemá za súčasného stavu žiadnu inú možnosť, ako exekúciu vedenú proti povinnému odložiť, resp. vyhlásiť za neprípustnú a zastaviť.“

Nasledujúcim podaním - oznámením zo dňa 07.12.2015 tentoraz oprávnený informoval exekučný súd pre potreby jeho rozhodovania o odvolaní povinného, že uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 15Cob/164/2015-1051 zo dňa 23.10.2015 bolo vyššie citované uznesenie Okresného súdu Nitra č.k. 28Cb/15/2013-853 zo dňa 16.7.2015 zrušené a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Exekučný súd, reagujúc na cit. oznámenia oboch účastníkov exekučného konania požiadal Okresný súd Nitra konajúci vo veci sp. zn. 28Cb/15/2013 o podanie informácie o aktuálnom stave konania a predovšetkým rozhodovania o návrhu na zrušenie predbežného opatrenia, ktoré je exekučným titulom v tejto exekučnej veci, vrátane oznámenia jeho prípadného zániku na základe iných zákonom ustanovených podmienok v ust. § 77 ods.1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov („OSP“). Dožiadaný súd dňa 27.01.2016 (aktuálne potom i v deň vyhlásenia tohto uznesenia exekučného súdu 08.02.2016) informoval exekučný súd, že účinky uznesenia Okresného súdu Nitra č.k. 28Cb/15/2013-77 zo dňa 01.3.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 26Cob/47/2013-376 zo dňa 31.5.2013 (predbežného opatrenia - exekučného titulu v tejto exekučnej veci) stále trvajú, potvrdzujúc pravdivosť oznámenia oprávneného o zrušení uznesenia Okresného súdu Nitra č.k. 28Cb/15/2013-853 zo dňa 16.7.2015 uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 15Cob/164/2015-1051 zo dňa 23.10.2015 a vrátení veci prvostupňovému súdu na ďalšie konanie s tým, že žiadne iné rozhodnutie o zrušení dotknutého predbežného opatrenia nebolo doposiaľ vydané. Na základe dodatočnej požiadavky exekučného súdu dožiadaný súd dňa 28.01.2016 zaslal i kópiu písomného vyhotovenia cit. uznesenia Krajského súdu v Nitre č.k. 15Cob/164/2015-1051 zo dňa 23.10.2015.

Okresný súd Nitra v odôvodnení uznesenia č.k. 28Cb/15/2013-853 zo dňa 16.7.2015 odôvodnil zrušenie dotknutého predbežného opatrenia poukazom na ust. § 77 ods.2 OSP a na dohodu zo dňa 11.10.2013 o skončení nájomnej zmluvy, ktorá bola titulom na jeho vydanie, stotožňujúc sa s dôvodmi, ktorými odôvodnil svoj návrh na zrušenie predbežného opatrenia odporca v rade 1/ (povinný v tejto exekučnej veci).

Odvolací Krajský súd v Nitre, ktorý uznesením č.k. 15Cob/164/2015-1051 zo dňa 23.10.2015 vyššie citované uznesenie prvostupňového súdu na odvolanie navrhovateľa (oprávneného v tejto exekučnej veci) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, takto rozhodol bez vecného preskúmania a posúdenia existencie dôvodov navrhovaného zrušenia predbežného opatrenia, konštatujúc procesné pochybenia prvostupňového súdu, menovite nedostatok predchádzajúceho doručenia návrhu na zrušenie predbežného opatrenia navrhovateľovi a nedostatok riadneho odôvodnenia napadnutého uznesenia súdom, s následkom odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom.

Exekučný súd sa prostredníctvom údajov z verejného katastrálneho portálu takisto oboznámil so stavom zápisu vecných a iných práv k exekučným titulom v tejto veci dotknutým nehnuteľnosťami v príslušnom katastri nehnuteľností (jednotlivé LV obsahujú okrem iných v poznámke zápis o predbežnom opatrení nariadenom cit. uznesením Okresného súdu Nitra č.k. 28Cb/15/2013-77, ako aj o ďalšom predbežnom opatrení, nariadenom uznesením Okresného súdu Nitra č.k. 28Cb/15/2013-745, zakazujúcim povinnému ako výlučnému vlastníkovi dotknutých nehnuteľností tieto prenechať inej osobe /vypožičiavateľovi/ zmluvou o výpožičke na užívanie, prenechať inej osobe /nájomcovi/ nájomnou zmluvou na užívanie a akokoľvek inak disponovať /prevádzať/ užívacie právo na inú osobu, ako aj zápis o tom, že spoločnosti oprávneného patrí v zmysle nájomnej zmluvy č. 1/2009 zo dňa 01.6.2009 nájom dotknutých nehnuteľností do 31.12.2024).

K procesným podmienkam konania a rozhodovania exekučného súdu

Súd z hľadiska predmetu, obsahu a účelu procesného inštitútu námietok proti exekúcii v ust. § 50 zákona NR SR č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov („EP“), ako jedného z prostriedkov na zabezpečenie možnosti uplatnenia práv a právom chránených záujmov povinného v exekučnom konaní, konštatuje, že povinný podal svoje námietky proti exekúcii riadne a včas, v priebehu 14-dňovej zákonnej lehoty podľa § 50 ods.1 EP a po tom, ako okresný súd o týchto námietkach rozhodol cit. uznesením č. k. 33Er/6585/2014-91 zo dňa 08.6.2015, takisto proti tomuto uzneseniu podal svoje cit. odvolanie riadne a včas, v zákonom ustanovenej 15-dňovej lehote podľa § 204 ods.1 OSP v spojení s ust. § 374 ods.4 veta prvá OSP.

I keď podanie povinného zo dňa 27.01.2015 je označené ako „námietky proti exekúcii a proti trovám exekúcie“, jeho obsahom (§ 41 ods.2 OSP) sú výlučne skutočnosti a tvrdenia zodpovedajúce námietkam povinného proti exekúcii (§ 50 ods.1 EP) - tak ako správne obsah hoci nesprávne označeného podania povinného posúdil exekučný súd a takto o ňom rozhodol i výrokom I/ napadnutého uznesenia.

Na základe riadne a včas podaného odvolania povinným, smerujúceho proti cit. napadnutému rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka a to proti obom jeho výrokom (I/ ktorým súd námietky povinného proti exekúcii zamietol a II/ ktorým súd návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie zamietol), proti ktorým zákon inak odvolanie nepripúšťa (§ 202 ods.2 OSP v spojení s § 50 ods.4 EP a s § 50 ods.8 EP), podaním odvolania povinného došlo zo zákona (§ 374 ods.4 tretia veta OSP) k zrušeniu napadnutého uznesenia v oboch jeho výrokoch a opätovne preto tak o námietkach povinného proti exekúcii zo dňa 27.01.2015, ako aj o návrhu povinného zo dňa 27.01.2015 na povolenie odkladu exekúcie týmto uznesením rozhodol sudca prvostupňového exekučného súdu.

Medzičasom - od podania pôvodného návrhu povinného na povolenie odkladu exekúcie zo dňa 27.01.2015 a rozhodnutia exekučného súdu o tomto jeho návrhu výrokom II/ napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka - povinný najskôr v rámci svojho cit. odvolania zo dňa 24.6.2015 proti výroku II/ uznesenia vyššieho súdneho úradníka, potom i v spojení s cit. podaním - oznámením zo dňa 03.8.2015 (§ 41 ods.2 OSP) opakovane, ale čiastočne na základe iných dôvodov, navrhol odklad exekúcie (z hľadiska procesných podmienok rozhodovania o návrhu na povolenie odkladu exekúcie a z dôvodov podrobnejšie uvedených v časti odôvodnenia tohto uznesenia vzťahujúcej sa k jeho výroku II/, exekučný súd uzavrel, že sa so zreteľom na ust. § 56 ods.7 EP nejedná o opakovaný návrh založený na tých istých dôvodoch), o ktorom jeho ďalšom návrhu preto rozhodol zákonný sudca exekučného súdu (§ 374 ods.3 OSP) týmto uznesením súčasne s rozhodnutím o pôvodnom návrhu na povolenie odkladu exekúcie.

Oprávnený vo svojom cit. vyjadrení k odvolaniu povinného popri kritike exekučného súdu vzťahujúcej sa k nedodržaniu zákonom ustanovenej lehoty na rozhodnutie o námietkach proti exekúcii podľa § 50 ods.2 EP (z hľadiska práv a právom chránených záujmov dotknutého účastníka exekučného konania nepochybne a objektívne opodstatnenej; posúdenie príčin však prirodzene neprislúcha konajúcemu exekučnému súdu, ale na to príslušným orgánom riadenia a správy súdov, v rámci vybavenia sťažnosti tohto účastníka exekučného konania na prietahy v konaní súdu) namieta ako nesprávny procesný postup exekučného súdu, ktorý o námietkach povinného proti exekúcii i o jeho návrhu na povolenie odkladu exekúcie rozhodol prostredníctvom vyššieho súdneho úradníka a proti svojmu rozhodnutiu pripustil odvolanie, hoci ho zákon proti rozhodnutiu exekučného súdu o zamietnutí námietok povinného proti exekúcii a o zamietnutí návrhu na povolenie odkladu exekúcie výslovne nepripúšťa, čím založil

neprípustne a na ujmu oprávneného ako účastníka exekučného konania dvojinštančnosť rozhodovania exekučného súdu o námietkach proti exekúcii a o odklade exekúcie.

Exekučný súd druhú spomenutú námietku oprávneného voči svojmu procesnému postupu v konaní (§ 103 OSP) odmieta ako zjavne neopodstatnenú. Okrem toho, že dvojinštančnosť súdneho konania všeobecne nie je považovaná za prekážku realizácie základného práva účastníkov na súdnu a inú právnu ochranu, práve naopak, v prvom rade súd pripomína, že v občianskom súdnom konaní (vrátane vykonávacieho - exekučného konania podľa EP v spojení s § 251 ods.4 OSP) okresné sudy konajú a rozhodujú prostredníctvom sudcov (samosudcov) alebo poverených zamestnancov súdu - v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom (§ 36 ods.1,2 OSP). Vo vzťahu k osobe vyššieho súdneho úradníka ako povereného zamestnanca súdu v zmysle cit. ust. OSP je zmieneným osobitným zákonom zákon č. 549/2003 Z.z. o súdnych úradníkoch v znení neskorších predpisov. Vyšší súdny úradník (§ 3 cit. zákona) okrem iných zákonom zverených úkonov koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu (ktoré poverenie na konanie a rozhodovanie vo vymedzenom okruhu vecí podľa ust. § 3 ods.3 písm. a/ cit. zákona je v zmysle ust. § 3 ods.5 cit. zákona súčasťou príslušného rozvrhu práce súdu) výslovne v exekučnom konaní podľa osobitného zákona (EP), okrem schválenia príklepu súdom (§ 5 písm. g/ cit. zákona). Citovaná zákonná právna úprava nadväzuje na ust. čl. 46 ods.1 a ust. čl. 142 ods.1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (č. 460/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení).

Pretože EP nemá osobitnú procesnú právnu úpravu vzťahujúcu sa na rozhodovanie v exekučnom konaní na to zákonom výslovne oprávneným (ako je vyššie uvedené) vyšším súdnym úradníkom ako povereným zamestnancom súdu, v zmysle ust. § 251 ods.4 OSP exekučný prvostupňový súd aplikuje procesnú právnu úpravu v ust. § 374 ods.3,4 OSP (v spojení s čl. 142 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky), podľa ktorej proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka je odvolanie vždy prípustné - tzn. i v prípadoch, v ktorých zákon inak (ak by nerozhodoval súdny úradník, ale sudca) odvolanie neprípúšťa - ako to nakoniec výslovne predpokladá i exekučným súdom v tejto veci aplikované ust. § 374 ods.4 tretia veta OSP.

K výroku I/, ktorým exekučný súd zamietol námietky povinného proti exekúcii

Sudca exekučného súdu tak znovu preskúmal podané a odôvodnené v úvode citované námietky povinného proti exekúcii a obsah spisu, vrátane listinných dôkazov predložených oprávneným (prostredníctvom súdneho exekútora v prílohe návrhu na vykonanie exekúcie a v prílohe svojich nasledujúcich cit. podaní), povinným (v prílohe námietok proti exekúcii a svojich nasledujúcich cit. podaní) a zabezpečených exekučným súdom (prostredníctvom dožiadaného súdu konajúceho vo veci, v ktorej bolo nariadené predbežné opatrenie ako exekučný titul v tejto prejednávanej exekučnej veci) a zistil, že námietky povinného proti exekúcii nie sú dôvodné - stotožňujúc sa v podstatnom rozsahu s odôvodnením napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka, na ktoré i v tomto uznesení preto v podrobnostiach odkazuje.

Námietky proti exekúcii sú procesným prostriedkom povinného na vyvolanie svojou povahou incidenčného sporu v rámci exekučného konania o prípustnosť exekúcie (tj. sporu, ktorý je potrebné rozhodnúť pred vybavením hlavnej veci - v danom prípade pred vykonaním exekúcie), ktorých účelom je dosiahnutie zastavenia (čiastočného zastavenia) exekúcie príp. upustenia od exekúcie. Pri vznesení námietok proti exekúcii sa uplatňuje tzv. koncentračná zásada (vyjadrená v predposlednej vete § 50 ods.1 EP, v zmysle ktorej „námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne“) a dôvody, pre ktoré možno podať námietky proti exekúcii, sú taxatívne vymedzené v ust. § 50 ods.1 veta prvá a druhá EP. Námietky proti exekúcii možno uplatniť proti upovedomeniu povereného súdneho exekútora o začatí exekúcie a exekučný súd pri rozhodovaní o nich preto skúma a prihliada na skutočnosti, ktoré nastali v časovom rozmedzí po vzniku exekučného titulu (tzn. vykonateľnosti predloženého súdneho rozhodnutia - v danej veci dňa 13.3.2013) až do začatia exekučného konania (ktoré v zmysle ust. § 36 ods.2 EP výslovne začína doručením návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie súdному exekútorovi - tzn. v tomto prípade dňa 04.11.2014). Exekučný súd tak skúma, či exekúcia začala (podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie) oprávnene a či je prípustná, tzn. či v rozhodnom čase začatia exekúcie skutočne existoval judikovaný nárok oprávneného voči povinnému, vyplývajúci z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia - exekučného titulu.

Povinný vo svojich námietkach proti exekúcii, vrátane neskoršieho odvolania proti napadnutému rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nielenže nepreukázal, ale ani netvrdil takú skutočnosť prípadného zániku vymáhaného nároku priznaného exekučným titulom (povinnosti na nepeňažné plnenie, uložené vykonateľným rozhodnutím súdu - predbežným opatrením podľa § 102 ods.1 v spojení s §§ 74 a nasl. OSP), alebo existenciu iného dôvodu svedčiaceho o neprípustnosti exekúcie, ktorý by nastal vo vyššie uvedenom časovom rozmedzí po vzniku exekučného titulu až do začatia tohto exekučného konania.

Súd sa nazdáva, že už v odôvodnení napadnutého uznesenia sa dostatočne vysporiadal so všetkými podstatnými dôvodmi uvedenými v námietkach povinného, vrátane odôvodnenia svojich skutkových a právnych záverov. Hoci z hľadiska všeobecných požiadaviek na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (§ 157 ods.2 OSP v spojení s § 167 ods.2 OSP) nie je nevyhnutné, aby súd podrobne zodpovedal úplne všetky argumenty účastníka konania, ale len také, ktoré so zreteľom na predmet posudzovanej veci považuje za podstatné a rozhodujúce (k tomu napr. súd z početnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky v podrobnostiach odkazuje na rozsudky ESĽP vo veci Ruiz Torija v. Španielsko z r. 1994, Van de Hurk v. Holandsko z r. 1990, alebo na rozhodnutie ÚS SR vo veci sp. zn. IV. ÚS 358/09), exekučný súd má ambíciu zodpovedať všetky povinným v námietkach proti exekúcii (v spojení s cit. odvolaním, vrátane posledného cit. podania zo dňa 03.8.2015) nastolené otázky - na doplnenie dôvodov už uvedených v napadnutom uznesení vyššieho súdneho úradníka preto k jednotlivým dôvodom námietok povinného dodávajúc a zdôrazňujúc:

a) k námietke o dôsledkoch uzatvorenia dohody zo dňa 11.10.2013 povinným so spoločnosťou LIGNEUS, s.r.o. o skončení nájmovej zmluvy, určenia neplatnosti ktorej sa oprávnený ako navrhovateľ domáha v konaní vo veci samej (sp. zn. 28Cb/15/2013) a súdom pripusteného rozšírenia pôvodného predmetu návrhu oprávneného ako navrhovateľa v konaní vo veci samej na prípustnosť exekúcie

Obsah námietky povinného je spojený s hmotnoprávnym posúdením právneho úkonu, urobeného v období nasledujúcom už po vzniku exekučného titulu (nariadení predbežného opatrenia) vo vzťahu k predmetu občianskeho súdneho sporového konania vo veci samej, jeho účastníkom (vrátane hmotnoprávného posúdenia existencie tzv. aktívnej vecnej legitímácie oprávneného ako navrhovateľa z hľadiska zákonnej požiadavky preukázania naliehavého právneho záujmu na v čase nariadenia predbežného opatrenia navrhovanom určení žalobným návrhom podľa § 80 písm. c/ OSP), nevynímajúc ani posúdenie možných dôsledkov na ďalšiu potrebu pôvodnej dočasnej úpravy pomerov účastníkov prostredníctvom predbežného opatrenia podľa § 102 ods.1 OSP v spojení s §§ 74 a nasl. OSP.

Rozhodujúce skutkové tvrdenia obsiahnuté v námietkach povinného proti exekúcii sú identické s tými, ktoré povinný neskôr (už po podaní námietok proti exekúcii) použil na odôvodnenie svojho návrhu zo dňa 22.4.2015 na zrušenie predbežného opatrenia (exekučného titulu v tejto exekučnej veci), o ktorom koná a dosiaľ právoplatne nerozhodol príslušný Okresný súd Nitra v konaní sp. zn. 28Cb/15/2013 (naposledy po vrátení veci na ďalšie konanie cit. uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 15Cob/164/2015-1051 zo dňa 23.10.2015).

Exekučný súd je príslušný na konanie a rozhodovanie vo vykonávacom (exekučnom) konaní (§ 7 ods.3 v spojení s § 251 ods.1 OSP), v rozsahu a za podmienok upravených v EP ako osobitnom predpise, v spojení s ustanoveniami OSP ako predpisu všeobecného. Neprislúcha mu preto právomoc vecného posúdenia podmienok a rozhodnutia o návrhu (podnete) účastníka na zrušenie exekučného titulu, ktorým je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu (§ 159 OSP v spojení s § 167 ods.2 OSP a § 251 ods.4 OSP) vydané ako predbežné opatrenie v tzv. základnom konaní, občianskom súdnom sporovom konaní podľa tretej časti OSP (vrátane predbežných konaní podľa druhej časti OSP), o ktorom podľa ust. § 77 ods.2 OSP prislúcha rozhodnúť tomu súdu, o ktorého rozhodnutie (predbežné opatrenie) ide.

Skutočnosti uvádzané povinným v námietkach proti exekúcii a potom v jeho návrhu na zrušenie dotknutého predbežného opatrenia, nie sú skutočnosťami spôsobilými osvedčiť zánik predbežného opatrenia priamo zo zákona (teda bez potreby samostatného rozhodnutia súdu v základnom konaní), za podmienok uvedených v niektorom z ustanovení § 77 ods.1 písm. a) až písm. d) OSP - pričom v takom prípade na (ne)existenciu vykonateľného exekučného titulu, ako jednej zo základných podmienok exekučného konania by nevyhnutne a zo svojej úradnej povinnosti musel prihliaďať i exekučný súd (§ 103 OSP v spojení s § 44 ods.2 EP, § 50 ods.1 EP a § 58 ods.1 v spojení s § 57 ods.1,2 EP) - ale sú takými,

ktoré musí posúdiť a rozhodnúť o nich (o tom, či pominuli dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené) príslušný súd v základnom konaní podľa ust. § 77 ods.2 OSP. Nakoniec sám povinný očitne zastáva zhodný právny názor, čo dostatočne osvedčuje aktuálne prebiehajúce konanie Okresného súdu Nitra o jeho návrhu na zrušenie dotknutého predbežného opatrenia.

b) k námietke o dôsledkoch podania mimoriadneho dovolania Generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti predbežnému opatreniu - exekučnému titulu v tejto veci a tiež proti procesnému rozhodnutiu súdu v základnom konaní o pripustení zmeny návrhu oprávneného ako navrhovateľa vo veci samej na prípustnosť exekúcie

Samotné podanie mimoriadneho opravného prostriedku - mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora proti cit. rozhodnutiu súdu, ktoré je exekučným titulom v tejto veci, o ktorom v čase podania námietok povinného proti exekúcii ešte dovolací súd nerozhodol (ani generálny prokurátor v rámci svojej právomoci vyplývajúcej z ust. § 243ha OSP súčasne s podaním mimoriadneho dovolania nenavrhol odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia) sa právnych účinkov mimoriadnym dovolaním napadnutého právoplatného a vykonateľného rozhodnutia nedotýka (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. III. ÚS 60/04 z 19. mája 2004).

Tobôž takáto argumentácia povinného vo vzťahu k exekučnému titulu v tejto veci neobstojí, ak už v rozhodnom čase vyhlásenia (§ 154 ods.1 OSP v spojení s § 167 ods.2 a § 251 ods.4 OSP) cit. uznesenia vyššieho súdneho úradníka, tak ako aj v čase vyhlásenia tohto uznesenia exekučného súdu, je exekučnému súdu známy výsledok zmieneného konania (zastavenia konania o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora skôr cit. uznesením dovolacieho súdu).

Súd preto z vyššie uvedených dôvodov, nezistiac na základe námietok povinného proti exekúcii a po posúdení jeho argumentácie a v tejto veci dosiaľ predložených dôkazov a skutkového stavu veci zisteného k rozhodnému času vyhlásenia tohto uznesenia žiadne skutočnosti, umožňujúce uznať ich dôvodnosť - tzn. v zmysle ust. § 50 ods.1 EP také, ktoré by preukazovali, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná, jeho námietky proti exekúcii zamietol, umožniac tak po nadobudnutí právoplatnosti tohto výroku tohto uznesenia (a v spojení so súčasným rozhodnutím o zamietnutí návrhov povinného na povolenie odkladu exekúcie nasledujúcim výrokom tohto uznesenia) ďalej pokračovať súdnemu exekútorovi vo vykonávaní exekúcie v rozsahu udeleného poverenia.

Ako už súd naznačil v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto uznesenia, námietky proti exekúcii sú jedným zo základných (spravidla prvým) procesných prostriedkov slúžiacich na ochranu práv a právom chránených záujmov povinného ako účastníka v exekučnom konaní, nie však jediným. V prípade dodatočného preukázania dôvodov neprípustnosti exekúcie je exekučný súd na ich existenciu povinný z úradnej povinnosti prihliadať kedykoľvek počas exekučného konania (§§ 57, 58 EP).

K výroku II/, ktorým exekučný súd zamietol návrhy povinného na povolenie odkladu exekúcie

Sudca exekučného súdu takisto znovu preskúmal oba návrhy povinného na povolenie odkladu exekúcie a posúdil oba ako nedôvodné, v prípade prvého z návrhov povinného primerane poukazujúc na vecne správne dôvody uvedené už v napadnutom uznesení vyššieho súdneho úradníka (vo vzťahu k jeho výroku II/).

a) k návrhu povinného na povolenie odkladu exekúcie zo dňa 27.01.2015

Ako už uviedol exekučný súd v napadnutom uznesení vyššieho súdneho úradníka, povinný svoj pôvodný návrh na povolenie odkladu exekúcie zo dňa 27.01.2015 odôvodnil identickými rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami ako svoje námietky proti exekúcii z toho istého dňa, argumentujúc s poukazom na ust. § 56 ods.2 EP očakávaným zastavením exekúcie v súvislosti s výsledkom v tom čase ešte neskončeného konania o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora proti predbežnému opatreniu (exekučnému titulu v tejto exekučnej veci).

Exekučný súd preto primerane odkazuje na svoje právne závery uvedené v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto uznesenia, vzťahujúce sa k námietkam povinného proti exekúcii, osobitne so

zreteľom na v rozhodnom čase vyhlásenia rozhodnutia exekučného súdu už známy výsledok konania o mimoriadnom dovolaní (pre povinného nepriaznivý) a ďalej v podrobnostiach poukazujúc na právne závery uvedené v nasledujúcej časti odôvodnenia tohto uznesenia (k identickým dôvodom, vzťahujúcim sa k podmienkam navrhovaného zrušenia predbežného opatrenia - exekučného titulu, uvedeným povinným v pôvodnom i nasledujúcom návrhu na povolenie odkladu exekúcie).

b) k návrhu povinného na povolenie odkladu exekúcie v odvolaní zo dňa 24.6.2015 proti výroku II/ uznesenia vyššieho súdneho úradníka, v spojení s podaním povinného - oznámením zo dňa 03.8.2015

Hoci dôvodiac čiastočne zhodnými skutkovými tvrdeniami, ako v pôvodnom návrhu na povolenie odkladu exekúcie zo dňa 27.01.2015, na rozdiel od tohto pôvodného návrhu, v ktorom povinný svoje očakávanie zastavenia exekúcie spájal s výsledkom v tom čase ešte neskončeného konania o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora proti exekučnému titulu, už v rámci svojho odvolania zo dňa 24.6.2015 proti výroku II/ cit. uznesenia vyššieho súdneho úradníka, reagujúc tak na preň nepriaznivý výsledok medziasom skončeného dovolacieho konania a neskôr prostredníctvom svojho podania - oznámenia zo dňa 03.8.2015, v tomto prípade zas reagujúc na preň priaznivé (neprávoplatné) rozhodnutie prvostupňového súdu v základnom konaní o jeho návrhu na zrušenie exekučného titulu (predbežného opatrenia), tentoraz dôvodnosť svojho očakávania, že exekúcia v tejto veci bude zastavená, opiera o iné prebiehajúce konanie Okresného súdu Nitra sp. zn. 28Cb/15/2013 o jeho návrhu zo dňa 22.4.2015 na zrušenie predbežného opatrenia (exekučného titulu v tejto exekučnej veci) a jeho povinným očakávaný budúci výsledok, s odkazom na dôvody, ktoré uviedol vo svojom návrhu na zrušenie predbežného opatrenia.

Exekučný súd konštatuje, že v čase vyhlásenia tohto uznesenia ani tento povinným v jeho návrhu deklarovaný dôvod na povolenie odkladu exekúcie podľa ust. § 56 ods.2 EP, spočívajúci v „očakávaní zastavenia exekúcie“ nie je daný.

Pokiaľ ide o podmienky dôvodnosti návrhu povinného na zrušenie exekučného titulu (v konaní Okresného súdu Nitra sp. zn. 28Cb/15/2013), tieto v súčasnosti skúma príslušný súd v základnom občianskoprávnom sporovom konaní, nie exekučný súd. Ako už uviedol exekučný súd v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto uznesenia, v prípade, ak by povinný neskôr so svojim návrhom na zrušenie predbežného opatrenia v tomto inom konaní uspel, alebo inak v prípade zániku predbežného opatrenia zo zákona v súvislosti s rozhodnutím súdu vo veci samej, exekučný súd by zastavil exekúciu i bez návrhu (§ 58 ods.1 EP).

Za minimálny predpoklad povolenia odkladu exekúcie podľa § 56 ods.2 EP exekučné súdy považujú osvedčenie, že sa začalo konanie, alebo iný právny postup, ktorého výsledkom môže byť právna skutočnosť spôsobujúca zastavenie exekúcie podľa § 57 EP (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 359/09-13). Uvedené súčasne neznamená, že akékoľvek začaté konanie, akýkoľvek návrh (opravný prostriedok) povinného v exekučnom alebo v inom s ním súvisiacom konaní, ktorý by potenciálne mohol viesť k zastaveniu exekúcie, by sám osebe paušálne zakladal dôvod, aby exekučný súd i bez návrhu povolil odklad exekúcie (uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.3.2012 vo veci sp. zn. 19CoE/107/2011 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 46/2013 zo dňa 7. marca 2013) - majú na zreteli hľadisko účelu exekučného konania podľa EP a v jeho rámci zakotveného právneho inštitútu odkladu exekúcie v ust. § 56 EP a hľadisko proporcionality medzi účelom exekučného konania, ktoré vo všeobecnosti sleduje záujem oprávneného na nútenom vykonaní exekučného titulu a účelom odkladu exekúcie, určeného v rámci exekučného konania zas na ochranu povinného (k tomu opäť súd v podrobnostiach odkazuje na cit. nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 60/04). Posúdenie podmienok podľa § 56 ods.2 EP prislúcha exekučnému súdu vo vzťahu k podmienkam a okolnostiam konkrétnej prejednávanej veci a podmienky pre takýto postup exekučného súdu sú dané vtedy, ak na základe takéhoto posúdenia dôjde k záveru, že zastavenie exekúcie možno dôvodne očakávať.

Za takýto dôvod exekučný súd bez ďalšieho nepovažuje ani neprávoplatné (medziasom odvolacím súdom zrušené) rozhodnutie prvostupňového súdu v základnom konaní o zrušení predbežného opatrenia, nestotožňujúc sa preto s názorom povinného v jeho podaní zo dňa 03.8.2015, podľa ktorého takéto neprávoplatné rozhodnutie priamo zakladá dôvod na povolenie odkladu exekúcie (tobôž na jej zastavenie). Na druhej strane zároveň však prisvedčuje argumentácii povinného potiaľ, že exekučnému

súdu v rámci rozhodovania o návrhu na povolenie odkladu exekúcie prislúcha posúdenie skutkových a právnych tvrdení povinného (tzn. v konkrétnej veci tých, ktorými odôvodňuje v inom konaní svoj návrh na zrušenie predbežného opatrenia, o ktorom tento iný súd dosiaľ právoplatne nerozhodol) z hľadiska existencie podmienok a pravdepodobnosti budúceho zastavenia exekúcie.

Ako už súd skôr uviedol, v konaní Okresného súdu Nitra sp. zn. 28Cb/15/2013 po tom, ako prvostupňový súd najskôr rozhodol o zrušení predbežného opatrenia (exekučného titulu) s odkazom na stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v návrhu povinného ako odporcu v rade 1/ a po tom, ako na základe odvolania oprávneného ako navrhovateľa odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nepreskúmateľnosti jeho odôvodnenia a porušenia procesných práv navrhovateľa, dosiaľ tak absentuje vecná argumentácia súdu konajúceho v základnom konaní k dôvodom, ktorými povinný ako odporca v rade 1/ odôvodňuje svoj návrh na zrušenie predbežného opatrenia, o ktorú by mohol svoje rozhodnutie o návrhu povinného na povolenie odkladu exekúcie oprieť i exekučný súd.

Za daného stavu sa preto musel vysporiadať so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu povinného (uvedenými v návrhu na povolenie odkladu exekúcie, identickými s dôvodmi jeho návrhu na zrušenie predbežného opatrenia) exekučný súd - prirodzene len v rozsahu, v akom to vyžaduje posúdenie podmienok § 56 ods.2 EP a bez toho, aby tým akokoľvek prejudikoval budúce rozhodnutie súdu v základnom konaní podľa § 77 ods.2 OSP, v konkrétnej procesnej situácii i s nevyhnutným rizikom odlišného posúdenia obomi súdmi.

Predbežné opatrenie, ktoré je exekučným titulom v tejto veci, nariadil súd v základnom konaní s cieľom poskytnutia dočasnej ochrany oprávnenému ako navrhovateľovi z právneho vzťahu medzi účastníkmi (oprávneným ako navrhovateľom a povinným ako odporcom v rade 1/) z nájomnej zmluvy č. 1/2009 zo dňa 01.6.2009 k dotknutým nehnuteľnostiam (ako vyplýva z rozhodnutia súdu i zo skôr cit. zápisu z jednotlivých LV, ide o nájom dlhodobý, dojednaný predmetnou nájomnou zmluvou do 31.12.2024, za podmienok upravených v zákone č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia nájomnej zmluvy, na účel vykonávania poľnohospodárskej výroby a lesohospodárskej činnosti v rozsahu vyplývajúcom zo zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch v znení neskorších predpisov) a to po tom, ako sa tento ich právny vzťah stal neistým (sporným) po vypovedaní predmetnej nájomnej zmluvy povinným ako prenajímateľom listom zo dňa 23.7.2012, v dôsledku ktorej výpovede mal pôvodne dojednaný nájomný pomer skončiť predčasne, dňom 31.01.2013, ktorú výpoveď oprávnený ako nájomca považuje za absolútne neplatný právny úkon a určenia neplatnosti ktorého sa následne domáhal v samostatnom občianskom súdnom sporovom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 7C/134/2012 (ktoré podľa správy dožiadaného súdu ku dňu vyhlásenia tohto rozhodnutia exekučného súdu je už právoplatne skončené - rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 7C/134/2012-368 zo dňa 03.7.2014, právoplatným dňa 25.8.2014 - ktorým súd návrhu vyhovel a určil, že výpoveď predmetnej nájomnej zmluvy, daná listom zo dňa 23.7.2012 je neplatná). Naopak povinný ako prenajímateľ zjavne (v rozpore s neskorším cit. právoplatným rozhodnutím súdu) považujúc výpoveď nájmu danú oprávnenému ako nájomcovi za platnú, uzavrel vo vzťahu k dotknutým nehnuteľnostiam novú nájomnú zmluvu zo dňa 05.9.2012 s novým nájomcom - spoločnosťou toho času vystupujúcou pod obchodným menom LIGNEUS, s.r.o. (odporcom v rade 2/), určenie neplatnosti ktorej je predmetom návrhu oprávneného ako navrhovateľa v občianskom súdnom sporovom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 28Cb/15/2013 (v ktorom súd nariadil i predbežné opatrenie, ktoré konanie vo veci samej ku dňu vyhlásenia tohto rozhodnutia exekučného súdu nie je právoplatne skončené, ani dosiaľ súd právoplatne nerozhodol o návrhu povinného ako odporcu v rade 1/ na zrušenie nariadeného predbežného opatrenia - exekučného titulu).

Už odvolací Krajský súd v Nitre v odôvodnení potvrdzujúceho uznesenia č. k. 26Cob/47/2013-376 zo dňa 31.5.2013 (exekučného titulu) na margo dostatočného osvedčenia potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov okrem iného vyslovil i právny názor vzťahujúci sa k hmotnoprávnemu posúdeniu predmetu oboch vyššie označených sporových konaní Okresného súdu Nitra a to prostredníctvom vyhodnotenia sporných právnych úkonov (pôvodnej nájomnej zmluvy, uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom v rade 1/, výpovede tejto nájomnej zmluvy odporcom v rade 1/ a následnej nájomnej zmluvy, uzavretej medzi odporcami v rade 1/ a 2/) z hľadiska vyššie citovanej osobitnej právnej úpravy v zákone č. 504/2003 Z.z., z ktorého v zásade vyplýva, že i v prípade pripustenia právnej možnosti

výpovede nájomnej zmluvy k dotknutým pozemkom (odvolací súd mal o existencii takejto možnosti prinajmenšom pochybnosti), uzavretej na poľnohospodárske účely a na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní podniku (podľa prvej a druhej časti cit. zákona) a prostredníctvom nájmu lesných pozemkov na hospodárenie v lesoch podľa cit. zák. č. 326/2005 Z.z. (podľa štvrtej časti cit. zákona č. 504/2003 Z.z., v zmysle jeho ust. § 20 vrátane aplikácie ustanovení prvej a druhej časti cit. zákona) a uzavretej na určitý čas, výpovedná doba nemôže uplynúť a nájom nemôže skončiť pred uplynutím v zákone stanovenej minimálnej doby nájmu (pre pozemky prenajímané na poľnohospodárske účely v ust. § 8 ods.1 cit. zákona a pre lesné pozemky, slúžiace na hospodárenie v lesoch v ust. § 21 ods.2 cit. zákona). Obdobne právne argumentujúc rozporom s ustanoveniami cit. osobitného predpisu prijal záver o absolútnej neplatnosti (§ 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov) zmluvného dojednania v nájomnej zmluve č. 1/2009, pripúšťajúceho skončenie nájmu písomnou výpoveďou pred uplynutím dohodnutej doby nájmu a nadväzne i absolútnej neplatnosti spornej výpovede nájmu listom povinného ako prenajímateľa zo dňa 23.7.2012 i Okresný súd Nitra v cit. právoplatnom rozsudku č.k. 7C/134/2012-368, ktorým je exekučný súd pri svojom rozhodovaní takisto viazaný v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 159 ods.2 OSP a § 135 ods.2 OSP.

Okresný súd Nitra v konaní sp. zn. 28Cb/15/2013 na základe procesného návrhu oprávneného ako navrhovateľa, doručeného súdu dňa 23.7.2013, právoplatným uznesením č.k. 28Cb/15/2013-350 (resp. ako konštatoval dovolací súd, správne č.k. 28Cb/15/2013-425) zo dňa 28.8.2013 podľa ust. § 95 ods.1,2,3 OSP pripustil zmenu návrhu vo veci samej, rozšírením pôvodného predmetu návrhu (o určenie neplatnosti nájomnej zmluvy zo dňa uzavretej dňa 05.9.2012 medzi odporcami v rade 1/ a 2/) o ďalšie určovacie návrhy podľa § 80 písm. c) OSP a to o určenie neplatnosti odstúpenia od nájomnej zmluvy č. 1/2009 zo dňa 01.6.2009, uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom v rade 1/ a od dodatku č. 1 zo dňa 27.7.2009 k tejto nájomnej zmluve a o určenie, že nájomný vzťah, založený nájomnou zmluvou č. 1/2009 zo dňa 01.6.2009, uzavretou medzi odporcom v rade 1/ ako prenajímateľom a navrhovateľom ako nájomcom, v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 27.7.2009 trvá.

Podstatným argumentom povinného v jeho návrhu na zrušenie takto nariadeného predbežného opatrenia (a v návrhu na povolenie odkladu exekúcie) je zmena rozhodujúcich skutočností, ktorými oprávnený ako navrhovateľ vo vyššie označenom sporovom konaní odôvodnil existenciu svojho naliehavého právneho záujmu na navrhovanom určení neplatnosti nájomnej zmluvy, uzavretej medzi povinným odporcami v rade 1/ a 2/ a takisto svoj návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorá zmena spočíva v zániku dotknutého nájomného vzťahu medzi ním a spoločnosťou LINGEUS, s.r.o. na základe ich vzájomnej dohody dňom 11.10.2013. Povinný zdôrazňuje pôvodný predmet návrhu oprávneného ako navrhovateľa vo veci samej v čase nariadenia predbežného opatrenia (o určenie neplatnosti nájomnej zmluvy, uzavretej medzi odporcami v rade 1/ a 2/) vo vzťahu k ust. § 75 ods.2 OSP o náležitostiach návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, osobitne náležitosti osvedčenia podmienok dôvodnosti nároku (tu predmetu návrhu vo veci samej), ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a z toho odvodzujúc, že nariadené predbežné opatrenie tak bolo nariadené a vzťahuje sa výhradne na dôsledky uzavretia nájomnej zmluvy medzi odporcami v rade 1/ a 2/, pričom zánikom tohto nájomného vzťahu dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené, pominuli, predovšetkým z dôvodu, že úplne absentuje dôvodnosť nároku, ktorému sa poskytla, resp. sa má naďalej poskytovať predbežná ochrana.

Takúto argumentáciu povinného, obsiahnutú podrobne v odôvodnení jeho cit. odvolania zo dňa 24.6.2015 proti výroku II/ uznesenia vyššieho súdneho úradníka o zamietnutí návrhu na odklad exekúcie, exekučný súd vo vzťahu ku konkrétnej prejednávanej veci považuje za zužujúcu a účelovo podanú. Ak by si ju exekučný súd osvojil, prílišným formalizmom pri výklade a aplikácii procesných ustanovení by postupoval proti účelu zákona a na úkor zabezpečenia spravodlivej ochrany práv a právom chránených záujmov účastníkov (súd k tomu primerane odkazuje i na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 174/04 z 27. októbra 2004).

Predbežné opatrenie (exekučný titul) bolo nariadené po začatí občianskeho súdneho sporového konania vo veci samej, za podmienok ust. § 102 ods.1 OSP, keď súd uznal, že je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov, s primeraným použitím ust. §§ 75 až 77 OSP.

Návrh na začatie konania, obsahujúci nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana (§ 75 ods.2 OSP), v zmysle ust. § 79 ods.1 OSP v spojení s § 42 ods.3 OSP nie je vymedzený len tzv.

žalobným petítom (tým, čoho sa navrhovateľ domáha, teda navrhovateľom formulovaným návrhom na znenie výroku budúceho rozhodnutia súdu vo veci samej), ale aj rozhodujúcimi skutočnosťami, ktorými navrhovateľ takýto nárok odôvodňuje (výrok rozhodnutia súdu vo veci samej, hoci formulovaný výslovne vo vzťahu k žalobnému petítu návrhu, je spravidla výsledkom tzv. prejudiciálneho právneho posúdenia viacerých predmetom návrhu dotknutých právnych vzťahov). Ako už exekučný súd skôr uviedol a zhrnul, vychádzajúc pritom z odôvodnenia exekučného titulu (z cit. rozhodnutí súdov oboch stupňov), navrhovateľ (oprávnený) svojim návrhom vo veci samej v konaní Okresného súdu Nitra sp. zn. 28Cb/15/2013 sleduje jednoznačne ochranu svojho právneho vzťahu z nájomnej zmluvy č. 1/2009 zo dňa 01.6.2009 (v znení jej dodatku) k dotknutým nehnuteľnostiam, ktorú uzavrel ako nájomca s odporcom v rade 1/ (povinným), ktorého ďalšia existencia sa stala spornou v dôsledku iných právnych úkonov odporcu v rade 1/ (a odporcu v rade 2/). Poskytnutia predbežnej ochrany práve tomuto, v súčasnosti vzhľadom na dosiaľ neskončené základné sporové konanie a správanie sa jeho účastníkov stále spornému právnemu vzťahu (navrhovateľa a odporcu v rade 1/), sa navrhovateľ (oprávnený) bez akýchkoľvek pochybností domáhal návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, podaným súčasne s návrhom vo veci samej (v tom čase o určenie neplatnosti nájomnej zmluvy uzavretej medzi odporcami v rade 1/ a 2/) a tomuto právnemu vzťahu súd počas konania vo veci samej za podmienok ust. § 102 ods.1 OSP nariadeným predbežným opatrením (exekučným titulom) i poskytol predbežnú ochranu, na čom nič nemení ani neskoršia zmena (rozšírenie) pôvodného predmetu návrhu navrhovateľa vo veci samej, hoci čiastočne prostredníctvom rozšírenia pôvodne navrhovaného určenia podľa § 80 písm. c) OSP i vo vzťahu k ďalšiemu právnemu úkonu odporcu v rade 1/ a čiastočne prostredníctvom rozšírenia pôvodne formulovaného petítu návrhu, slúžiaceho a sledujúceho jednoznačne ten istý navrhovateľom (ako účastníkom, ktorý svojim návrhom v sporovom konaní požiadal o poskytnutie súdnej ochrany) sledovaný účel (nárok) ako v čase podania návrhu na začatie konania vo veci samej v pôvodnom znení, spolu s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, tzn. ochranu jeho právneho vzťahu z nájomnej zmluvy (č. 1/2009 zo dňa 01.6.2009 v znení jej dodatku) uzavretej s odporcom v rade 1/ (povinným), čo nakoniec výslovne dokumentuje i aktuálne súdom pripustené znenie petítu návrhu navrhovateľa vo veci samej (v jeho časti o určenie, že nájomný vzťah, založený predmetnou nájomnou zmluvou medzi ním a odporcom v rade 1/ naďalej trvá).

Vyššie uvedené závery exekučného súdu z hľadiska posudzovania podmienok podľa § 56 ods.2 EP, so zreteľom i na právne závery vyslovené súdom v predbežnom opatrení (exekučnom titule), aktuálny predmet a procesný stav základného konania vo veci samej, v rámci ktorého bolo predbežné opatrenie nariadené, preto nevedú exekučný súd k dôvodnému očakávaniu pravdepodobného zastavenia exekúcie podľa § 57 EP v dôsledku zrušenia exekučného titulu na základe už povinným ako odporcom v rade 1/ podaného návrhu na zrušenie predbežného opatrenia podľa § 77 ods.2 OSP. Ako už exekučný súd uviedol a s čím je zjavne stotožnený i povinný, ide o posúdenie len pravdepodobnosti možného zastavenia exekúcie, prostredníctvom posúdenia pravdepodobného výsledku iného prebiehajúceho konania, v ktorom však nerozhoduje exekučný súd. Preto, ako súd zdôraznil i v časti odôvodnenia tohto uznesenia vzťahujúcej sa k zamietnutiu námietok povinného proti exekúcii, v prípade, ak príslušný súd konajúci o návrhu na zrušenie predbežného opatrenia zaujme iný právny názor a rozhodne oproti očakávaniu exekučného súdu odlišne, resp. budú zistené iné skutočnosti, exekučnému súdu v čase vyhlásenia tohto uznesenia neznáme, opodstatňujúce odlišné posúdenie pravdepodobnosti (dôvodnosti) očakávania zastavenia exekúcie v tejto veci, toto rozhodnutie nevyklučuje, aby v ďalšom priebehu konania exekučný súd rozhodol o odklade exekúcie podľa § 56 ods.2 EP i bez návrhu.

Preto exekučný súd, nezistiac sám, ani na základe pôvodného návrhu povinného na povolenie odkladu exekúcie zo dňa 27.01.2015 a ani na základe skutočností, tvrdení a dôkazov označených v návrhu povinného na povolenie exekúcie, obsiahnutého v jeho odvolaní zo dňa 24.6.2015 proti výroku II/ cit. uznesenia vyššieho súdneho úradníka, v spojení s podaním povinného zo dňa 03.8.2015, v rozhodnom čase vyhlásenia tohto uznesenia podmienky podľa ust. § 56 ods.2 EP, oba návrhy povinného na povolenie odkladu exekúcie ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ani v jednom z jeho výrokov odvolanie n i e je prípustné (§ 202 ods.2 OSP v spojení s § 50 ods.4 EP, § 56 ods.8 EP a § 374 ods.4 OSP).

Lehota na plnenie začína plynúť od doručenia uznesenia; jej uplynutím je uznesenie vykonateľné. Ak nebola v uznesení uložená povinnosť na plnenie, je uznesenie vykonateľné, len čo bolo doručené, a ak netreba doručovať, len čo bolo vyhlásené alebo vyhotovené. Ak je uznesenie podľa zákona alebo podľa rozhodnutia súdu vykonateľné až po právoplatnosti, plynie lehota na plnenie až od právoplatnosti uznesenia (§ 171 ods.1,2 a 3 OSP).